

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce: **Telefónica Czech Republic, a.s.**, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4 – Michle, zastoupený JUDr. Karlem Muzikářem, advokátem, WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář, Křižovnické nám. 2/193, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

Žalovaný je povinen zdržet se požadování informací a podkladů po žalobci v rozsahu odpovídajícím žádosti žalovaného č.j. ÚOHS-S109/2011/DP-2823/2012/820/JNo ze dne 17.2.2012, a to do dne **29.3.2012**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného společně s návrhem na vydání předběžného opatření.

Žalobou ve věci samé je požadováno, aby zdejší soud vydal rozsudek, kterým určí, že žádost žalovaného č.j. ÚOHS-S109/2011/DP-2823/2012/820/JNo ze dne 17.2.2012 představuje nezákonný zásah, a vysloví, že se žalovanému zakazuje vyžadovat po žalobci informace a podklady v rozsahu odpovídajícím žádosti žalovaného č.j. ÚOHS-S109/2011/DP-2823/2012/820/JNo ze dne 17.2.2012.

Souběžně se žalobou žalobce požaduje, aby soud vydal předběžné opatření, kterým žalovanému uloží povinnost zdržet se požadování informací a podkladů po žalobci v rozsahu odpovídajícím žádosti žalovaného č.j. ÚOHS-S109/2011/DP-2823/2012/820/JNo ze dne 17.2.2012, a to do dne vykonatelnosti rozhodnutí, jímž se řízení o žalobě skončí.

Ze žalobních tvrzení a z příloh žaloby má zdejší soud za osvědčené, že žalovaný v rámci vedeného správního řízení po žalobci žádostí ze dne 17.2.2012 požaduje předložení informací, které má žalobce vyhovět do 19.3.2012. Žádost žalovaného je podle žalobce nezákonná – představuje nezákonný zásah. Z obsahu žádosti (její odstavce 2 a 3) je přitom patrné, že žalovaný vyžaduje velmi rozsáhlé informace, které mu fakticky mají být předloženy opětovně – poté, co si je vyžadoval již ve stádiu předběžného šetření.

Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.

V této věci byl podán návrh na zahájení řízení; jde o návrh na zahájení řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s.ř.s. První podmínku podle § 38 odst. 1 s.ř.s., tedy podání návrhu na zahájení řízení, pokládá zdejší soud za splněnou.

Pokud jde o otázku, zda je dána potřeba zatímně upravit poměry žalobce a žalovaného pro hrozící vážnou újmu (druhá z podmínek podle § 38 odst. 1 s.ř.s.), tu se soud ani okrajově nezabývá důvodností žaloby, tj. především samotnou skutečností, zda jednání žalovaného, proti němuž směřuje žaloba, je nezákonným zásahem či nikoli. Pro rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření se soud v souladu se smyslem institutu předběžného opatření nyní omezuje na *prima facie* posouzení těch povinností, které žalobce požaduje žalovanému uložit, z pohledu vážné újmy, jež mu podle jeho tvrzení hrozí, a z pohledu potřeby zatímně, do rozhodnutí ve věci samé, poměry žalobce a žalovaného upravit, tj. s vědomím mimořádnosti institutu předběžného opatření řeší otázku, zda bez požadovaného předběžného opatření skutečně aktuálně hrozí žalobci závažná újma.

Pro závěr zdejšího soudu o potřebě upravit zatímně poměry žalobce a žalovaného je podstatné, že žalobce je povinen do 19.3.2012 poskytnout podklady a informace, přitom o této povinnosti je vedeno řízení ve věci samé – jak v té části, kde se žalobce domáhá určení, že žádost, k níž má žalobce takto reagovat, představuje nezákonný zásah, tak v té části, kde se žalobce domáhá vyslovení, že se žalovanému zakazuje po žalobci informace a podklady v rozsahu odpovídajícím uvedené žádosti žalovaného vyžadovat. Zároveň je podstatné, že si žalovaný vyžaduje velmi rozsáhlé informace, které mu fakticky mají být předloženy opětovně – poté, co si je vyžadoval již ve stádiu předběžného šetření.

Jestliže je zdejšímu soudu z jeho rozsudku ve věci sp. zn. 62 Af 69/2010 ze dne 13.1.2011 zřejmé, že období, v němž žalovaný jednání žalobce (tehdy mimo správní řízení ve stádiu předběžného šetření) prověřoval, lze počítat na roky a jestliže je z listin připojených k žalobě patrné, že žalovaný správní řízení, v němž je žalobce o předložení podkladů a informací žádostí ze dne 17.2.2012 žádán, které navazuje na předchozí předběžné šetření, vede od 25.3.2011, pak je namístě, aby do dne 29.3.2012, kdy je ve věci samé nařízeno jednání soudu, žalobce povinnost k předložení vyžádaných podkladů a informací neměl. Tato doba nikterak významně neprodlouží celkovou dobu, po kterou se žalovaný věcí zabývá, zároveň se tím předejde možnému zmaření účelu celého řízení před zdejším soudem a soudu bude dán prostor k tomu, aby se žalobní argumentací i vyjádřením žalovaného ve věci, které podle výzvy ze dne

15.3.2012 má podat do pěti dnů od jejího doručení, mohl zabývat podrobněji na jednání soudu, které je nařízeno na 29.3.2012.

Shora uvedené nikterak nepředjímá rozhodnutí zdejšího soudu ve věci, jde o důvody výlučně a izolovaně vztahující se k návrhu na vydání předběžného opatření; rozhodnutí zdejšího soudu o návrhu na vydání předběžného opatření tu má zajistit, aby do činnosti žalovaného při výkonu jeho dozorové činnosti nebylo nepřiměřeně zasahováno, ale zároveň aby rozhodnutí zdejšího soudu ve věci samé mělo ještě pro žalobce a žalovaného smysl. Pro případ nedůvodnosti žaloby z tohoto předběžného opatření plynoucí prodloužení lhůty k předložení informací a podkladů o deset dnů podle zdejšího soudu neohrozí průběh správního řízení. Pokud by naopak žaloba ve věci samé byla důvodná, může být hrozící újmou to, že po poskytnutí všech „podkladů a informací“ podle výzvy žalovaného ze dne 17.2.2012 by pro žalobce příznivé rozhodnutí zdejšího soudu bylo pouze rozhodnutím akademickým, které by se do budoucna na jeho právech už nemuselo nijak projevit.

Zdejší soud tedy v právě projednávané věci dospěl k závěru, že je důvodu návrhu na vydání předběžného opatření vyhovět, a to do doby, než bude u zdejšího soudu ve věci samé jednáno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

V Brně dne 19.3.2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová